

Kristna
synskadades
förening

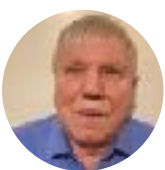
Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 2, april 2021 | Årgång 113

**KONTAKT MED
VÄSTBENGALLEN**

Innehåll

Från verksamhetsledaren	sid 2
Medlemsnytt	sid 2
Dags för anmälan	sid 3
Presentation av kandidater till styrelsen	sid 3
Hälsning från styrelsen	sid 12
Inbjudan till nordisk konferens	sid 12
Kontakt med Västbengalen	sid 14
Gemenskapshelg tema: lärjungen	sid 17
Hur ska man berätta om påsken	sid 18
Boktips	sid 19

MÖT STYRELSEKANDIDATERNA

Från verksamhetsledaren

Fjäder, ett fint ord, rent av vackert, och samtidigt lite komiskt. Som ting ger det många associationer. Hade jag levat och skrivit dessa rader för några århundraden sedan hade jag sannolikt använt mig av en fjäder och format bokstav för bokstav med den bläckdoppade fjäderspetsen.

När vi nu nyligen firat Påsk hamnar kanske tankarna på fjädrar närmast på lena, färgglada dekorationer i påskris med ludna videkissar. Nästa stora kristna högtid, Jesushändelse, som snart är här är Kristi himmelfärd. Mig veterligen saknar den högtiden särskilda attribut, symboliska dekorationer eller mattraditioner. Fjädrar och vingar vill jag härmed därför lansera som lämpliga dekorationer för Kristi himmelfärdshelgen! Inte för att jag tror Jesus behövde tillskansa sig vingar för att få sin uppståndne, förvandlade kropp, att lyfta från jorden och färdas upp till himlen men allt jordiskt vi känner som flyger har vingar. Även änglar tecknas oftast med fjädertäckta vingar.

Att göra en höna av en fjäder är ett flitigt använt ordspråk med det vackra ordet fjäder inblandat. Hönan är ursprunget, förutsättningen, till fjädern men en ensam fjäder i sig är inte hönan. Vår 113 år gamla förening, Syskonbandet, har försatts i gungning vilket många uttryckt känning av. Sittande styrelses förslag, dels om upplösning och dels om ombildning till stiftelse, har i synnerhet du som medlem fått information om men också andra har

kunnat läsa om detta i våra senaste nummer av tidningen. Det kan kännas som att vi är i en tungt omvälvande tid i vår förening, vilket vi ju också är eftersom vårt agerande nu är avgörande och därför inte ska förringas. Ändå kan det vara så att man om 100 år ser på det som händer nu som något som var en fjäder och gjordes till en höna. Det kan förstås också vara tvärtom. Vars och ens röst här och nu spelar roll, både den röst som så småningom läggs i kuvert, och den röst som gör sig hörd i tidningen och på medlemsmöten. Det har även blivit dags att rösta i styrelsevalet. I denna tidning presenteras en gedigen lista av kandidater till att utgöra styrelse.

Önskan är att alla röstberättigade medlemmar tar till vara på sin demokratiska möjlighet att genom röstning utse kommande styrelse för föreningen Syskonbandet. Så slösa inte bort din röst utan låt den bli hörd och forma vårt syskonband!

Till sist: låt oss hjälpa varandra att lyfta när vi inte själva känner att vingarna bär, med eller utan fjädrar.

Tina Strömberg

Medlemsnytt

Nya kristna synskadade medlemmar

Inge Nordås, Angered
Joachim Kåhlman, Stockholm

Dags för anmälan!

Välkommen till dagar av gemenskap, årsmöte och trevligt program på vacker plats. 30 juni - 4 juli i östgötska Yxnerum!

Du har kunnat läsa om dessa dagar i tidigare nummer av Syskonbandet och nu börjar det bli dags att anmäla sig. På syskonbandet.se finns också all information och inom kort även fullständigt program. Vi håller ännu hoppet uppe om att kunna mötas på plats. "Först till kvarn" gäller om antalet platser måste begränsas. Finner vi det nödvändigt att styra om till digitala dagar så meddelas detta senast en månad i förväg.

Du anmäler dig senast 31 maj till Tina på kansliet, 08-641 30 95 tina@syskonbandet.se.
Hjärtligt välkommen!

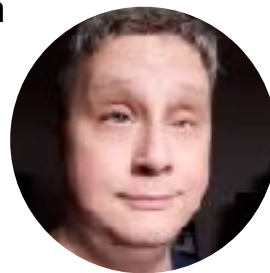
Presentation av årets styrelsekandidater

Nu är det dags att ta ställning till vilka som ska ingå i den nya styrelsen. Din röst är viktig. Här får du veta lite mer om de tolv kandidaterna.

För tydlighetens skull: Tesfaye Deriba och Marie Bergström har ett år kvar i styrelsen. Jenny Näslund har meddelat att hon kommer att lämna sitt uppdrag ett år i förväg, så där blir det ett fyllnadsval. Den ledamot som valt att kandidera till styrelsen igen är Madeleine Linder. Inom den närmaste tiden finner du valsedlar i din brevlåda. I år har du möjlighet att rösta på tre kandidater.

Carl-Gustav Olofsson

Ålder: 45
Bor: Vårgårda
Församling:
Pingstkyrkan

Intressen: Elektronik och musik är mina stora intressen, även ljudkonst.

Något som gör dig glad: En god glass eller god mat

Något som gör dig arg: När människor blir orättvist behandlade.

Vad finns alltid i ditt kylskåp?
Turkisk yoghurt

Berätta om din relation till Syskonbandet: Jag har varit med i över 25 år. Första gången jag var med var 1993. Syskonbandet är en trivsamt grupp människor och en väldigt dynamisk grupp. Vi är så olika och kommer från olika bakgrunder, det är spännande. Jag vet ingen annanstans där man träffar människor från så många olika kyrkor, vi stöts och blöts och kommer ändå överens. Det är god gemenskap för det mesta.

Vad tror du att du kan tillföra i styrelsen? Jag har med mig reklamtänket i bakhuvudet eftersom jag har jobbat med reklam i flera år. Jag är intresserad av att jobba med Syskonbandets image, hur vi syns utåt och hur vår marknadsföring ser ut.

Var vill du att Syskonbandet är om fem år? Det vore härligt att få igång ungdomsverksamheten igen. Jag har en önskan om förnyelse. Jag tror det behöver komma in nya ansikten och då även yngre personer.

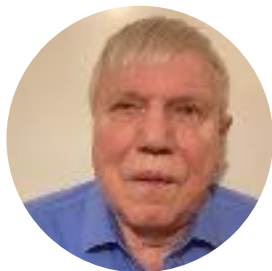
Har du någon specifik hjärtefråga som du brinner för? Jag vill att människor ska trivas och känna sig välkomna i föreningen. Jag brinner för att stärka gemenskapen.

Sven-Erik Pihlström

Ålder: 83

Bor: Solna

Församling: Svenska kyrkan

Intressen: Jag leder kurser i korgflätning för synskadade när det inte är pandemi. Jag tycker även om musik, jag spelar dragspel. Litteratur är också ett stort intresse, särskilt böcker med historisk koppling.

Något som gör dig glad: Att umgås med glada människor.

Något som gör dig arg: När folk inte talar sanning.

Vad finns alltid i ditt kylskåp? Ost

Berätta om din relation till Syskonbandet: Syskonbandet är viktigt för mig. Jag vill verkligen att föreningen ska finnas kvar. Jag har varit aktiv medlem i kanske 20 år men jag har känt till föreningen sedan 1964 på Sjölididentiden.

Vad tror du att du kan tillföra i styrelsen? Jag har stor erfarenhet av

föreningsliv och styrelsearbete. Jag skulle vilja starta en rekryteringsgrupp för att öka medlemsantalet och där vill jag vara med och hjälpa till.

Var vill du att Syskonbandet är om fem år? Jag hoppas att Syskonbandet fortsätter i sin nuvarande form och får fortsätta sprida glädje.

Har du någon specifik hjärtefråga som du brinner för? Ja, medlemsrekrytering är det jag främst brinner för. Jag önskar av hela mitt hjärta att föreningen ska få finnas kvar, det är en plats för mycket glädje och gemenskap.

Marlene Olsson Nylén

Ålder: 33

Bor: Linköping

Församling: Pingstkyrkan

Intressen: Mina barn, min hund, att umgås med familjen och med kompisar, skriva, läsa och sjunga.

Något som gör dig glad: När jag klarar av saker som jag inte förväntas klara av.

Något som gör dig arg: Orättvisor.

Vad finns alltid i ditt kylskåp? Standardmjölk.

Berätta om din relation till Syskonbandet: Jag har varit med i princip sedan jag var åtta år då

jag åkte på mitt första läger. Båda mina föräldrar har jobbat i föreningen och mina systrar var med som ledsagare så vi var engagerade hela familjen. Syskonbandet ligger mig varmt om hjärtat och jag har alltid haft lite koll på vad som händer i föreningen. När jag hörde talas om planerna på att lägga ner blev jag väldigt ledsen.

Vad tror du att du kan tillföra i styrelsen? Jag vill komma med idéer och nya tankar. Jag har suttit i Barn- och ungdomsrådet några omgångar så jag har erfarenhet därifrån. Jag hoppas att jag ska kunna bidra med några nya förslag.

Var vill du att Syskonbandet är om fem år? Jag skulle önska att föreningen lever och frodas ungefär som när jag var liten. Jag vill att det ska finnas aktiviteter på olika orter, läger och gemenskap. Lägren har betytt otroligt mycket för mig under min uppväxt, jag har bara ljusa minnen. Jag vill att fler ska få uppleva det, både barn och äldre. Jag vill se föreningen blomma upp igen.

Har du någon specifik hjärtefråga som du brinner för? Tillgänglighet, både för personer med funktionsnedsättningar och för exempelvis flyktingar. Jag vill att alla ska kunna vara med och bli integrerade. Vi måste göra vad vi kan för att alla ska känna sig välkomna.

Lars-Ove Arnesson

Ålder: 71
Bor: Partille
Församling: Svenska kyrkan

Intressen: Att läsa och lyssna på musik. Jag är ganska intresserad av teknik också.

Något som gör dig glad: Musik

Något som gör dig arg: När jag hör eller läser om att någon har gjort något omänskligt eller dumt.

Vad finns alltid i ditt kylskåp? Mjölk, jag vill ha mjölk till min müsli.

Berätta om din relation till Syskonbandet: 1966 blev jag värvad, det var när Syskonbandet fortfarande hade turnéer där man informerade om föreningen. Sedan dess har jag varit med. Jag har suttit i styrelsen tre gånger förut, så det här är fjärde gången jag kandiderar. Jag har varit ordförande två gånger. Så Syskonbandet har följt mig genom livet.

Vad tror du att du kan tillföra i styrelsen? Jag har en hel del erfarenhet av styrelsearbete i den här föreningen, jag har en stor kännedom om föreningen.

Var vill du att Syskonbandet är om fem år? Jag har svårt att säga sådana här käcka, visionära saker. Men om vi tänker oss att Syskonbandet består så hoppas

jag att det fortsätter vara ett rikstäckande nätverk som binder samman synskadade. De digitala träffarna vi har haft under pandemin har ju visat att vi har aktiva medlemmar runtom i hela landet. Jag vill verkligen att vi ska fungera som ett nätverk över hela riket på ett levande sätt.

Har du någon specifik hjärtefråga som du brinner för? Att Syskonbandet fortsätter jobba för olika former av mötesplatser för synskadade personer, internationellt men framförallt i Sverige.

David Lindberg

Ålder: 78

Bor: Örebro

Församling:

Elimkyrkan

Intressen: Att läsa, umgås med människor och vara med i föreningsliv och kyrka.

Något som gör dig glad: Att få prata med människor och umgås. Framförallt att få ha hälsan i behåll, det är viktigast.

Något som gör dig arg: Orättvisor. Nu under pandemin har jag blivit arg på människor som inte gör som myndigheterna säger.

Vad finns alltid i ditt kylskåp? Choklad.

Berätta om din relation till Syskonbandet: Uppriktigt sagt vet jag inte riktigt när jag kom med i

Syskonbandet men det var på 80-talet i alla fall. Sedan dess har jag följt verksamheten. Jag tycker Syskonbandet har en viktig funktion att fylla bland kristna synskadade, det känns väldigt betydelsefullt. Den här formen av gemenskap ska vi vara rädda om.

Vad tror du att du kan tillföra i styrelsen? Jag hoppas kunna bidra med min livserfarenhet. Jag känner även stor respekt för andra som kommer sitta i styrelsen. Jag ser gärna en styrelse med blandade åldrar, jag har inget emot att jobba ihop med yngre personer, jag är väldigt öppen för det.

Var vill du att Syskonbandet är om fem år? Nu vet jag ju inte vad som händer. Det finns ett förslag om att upplösa föreningen och det tycker jag känns väldigt knepigt. Att tänka sig att Syskonbandet inte skulle finnas kvar är svårt. Jag tror vår förening är viktig, den här andliga gemenskapen kan du inte få inom SRF till exempel. Det andliga har blivit allt viktigare nu under pandemin, jag tror människor behöver andliga mötesplatser.

Har du någon specifik hjärtefråga som du brinner för? För mig är missionen väldigt viktig, det internationella arbetet. Jag har varit ute på resor med Syskonbandet till våra missionsländer, det har varit oförglömliga resor. Vi besökte

platser som har legat Syskonbandet varmt om hjärtat, det var en fantastisk upplevelse att komma dit, det går inte att beskriva i ord.

Enar Olsson

Ålder: 73
Bor: Hönö
Församling:
Pingstkyrkan

Intressen: Det stora intresset är mission. Jag är även ordförande i vår friskola som vi driver i anknytning till kyrkan. Jag är även med i kapitalplaceringsgruppen i Syskonbandet, det har jag varit under många år.

Något som gör dig glad: Att träffa min familj och mina barn.

Något som gör dig arg: Orättvisor och människor som utnyttjar systemet.

Vad finns alltid i ditt kylskåp? Allt vi behöver, det är jag som lagar mat här hemma.

Berätta om din relation till Syskonbandet: När vi kom hem från Tanzania på 90-talet gjorde Majken Öst-Söderlund en intervju med vår äldsta dotter Narola. Det var så vi fick kontakt med Syskonbandet. Marlene har ju en synnedsättning så hon åkte på många läger när hon var liten. Sedan blev jag tillfrågad om att sitta i styrelsen. Min fru Kerstin jobbade som verksamhetsledare under åtta års tid.

Vad tror du att du kan tillföra i styrelsen? Jag har väl en viss erfarenhet, både ekonomiskt kunnande och erfarenhet av just den här föreningen.

Var vill du att Syskonbandet är om fem år? Jag vet om de diskussioner som pågår nu. Jag tror att Syskonbandet behövs, föreningen har stor betydelse för synskadade, det är en gemenskap som inte riktigt går att hitta någon annanstans. Utmaningen vi står inför är att hitta nya medlemmar, rekryteringen har blivit svårare på grund av sekretessregler, förr kunde man få ut register från exempelvis SRF.

Har du någon specifik hjärtefråga som du brinner för? Att utveckla och upprätthålla kontakten med våra systerföreningar i andra länder. Jag vet att det är en kontakt som betyder mycket bland annat för våra vänner i Etiopien.

Michael Liliequist

Ålder: 54
Bor: Uppsala
Församling: Svenska kyrkan

Intressen: Teologi, i synnerhet den tidiga teologin. Jag jobbar i Svenska kyrkan med diakoni, jag tycker om att leda gudstjänster och bibelstudium. Utöver det tycker jag mycket om naturen och att resa.

Något som gör dig glad: När människor upptäcker glädjen i sitt liv.

Något som gör dig arg: När människor blir illa behandlade. Jag har arbetat i Stadsmissionen i 15 år och mött många som farit oerhört illa. Något annat som gör mig arg är djurplågeri.

Vad finns alltid i ditt kylskåp? Kaffe! Kanske inte i kylskåpet men alltid i mitt hem.

Berätta om din relation till Syskonbandet: Jag har varit med länge, först som passiv medlem. Sedan lärde jag känna en annan kille som såg dåligt och precis hade blivit kristen. Jag rekommenderade honom Syskonbandet och det i sin tur ledde till att jag började delta i aktiviteter. Jag tycker alla jag har träffat i föreningen är underbara människor. Det är troende, tvivlare, sökare och finnare, det är glada och arga människor, högt och lågt. Det är så det måste få vara. Alla har något att bidra med. När jag hörde att det finns tankar om att avveckla blev jag både ledsen och arg.

Vad tror du att du kan tillföra i styrelsen? Dels är jag en inspiratör och en visionär, jag är en profetisk person som pekar på möjligheterna. Jag vill skapa hopp.

Var vill du att Syskonbandet är om fem år? Jag tror på att starta socialt företagande inom Syskonbandet. Jag tror att det kommer bli svårare för oss som har en funktionsnedsättning efter pandemin, många insatser som

verkar självklara idag kanske inte kommer vara det om några år. Därför kommer vi behöva dra vårt strå till stacken. Föreningen måste vara hjärtat i verksamheten.

Har du någon specifik hjärtefråga som du brinner för? Det internationella arbetet är viktigt, solidariteten och vänskapen. Jag vill också gärna att vi läser Bibeln och får en djupare relation till den, oavsett hur vi tänker och känner.

Måns Högström

Ålder: 45
Bor: Uppsala
Församling: Svenska kyrkan

Intressen: Träffa vänner och gå på promenad.

Något som gör dig glad: När pandemin är över så det går att träffas igen.

Något som gör dig arg: Orättvisor, när folk blir fel behandlade.

Vad finns alltid i ditt kylskåp? Filmjolk

Berätta om din relation till Syskonbandet: Jag har varit med i ungefär tio år, jag blev medlem när jag hittade till kyrkan och mötte Gud. Syskonbandet betyder mycket för mig, det är en gemenskap där jag får träffa likasinnade. Det är viktigt att träffa synskadade i samma situation och få utbyta erfarenheter.

Vad tror du att du kan tillföra i styrelsen? Mitt mål är att utveckla föreningen så att alla medlemmar ska få ut så mycket som möjligt av verksamheten.

Var vill du att Syskonbandet är om fem år? Jag hoppas att vi gemensamt ska kunna utveckla föreningen, både med internationella kontakter och samarbete med andra organisationer, så att vi kan skapa meningsfulla aktiviteter för medlemmarna.

Har du någon specifik hjärtefråga som du brinner för? Den inre missionen.

Madeleine Linder

Ålder: 61
Bor: Göteborg
Församling: Svenska kyrkan

Intressen: Det är så svårt att svara på nu i coronatider, allt har förändrats. Just nu jobbar jag hemifrån och det har blivit ett intresse för mig att hitta digitala lösningar som fungerar.

Något som gör dig glad: Min ledarhund Birk, han är en ständig källa till glädje.

Något som gör dig arg: Orättvisor, enkelt avhjälpta problem som ingen tänker på att göra något åt.

Vad finns alltid i ditt kylskåp?
Saltgurka

Berätta om din relation till Syskonbandet: Jag har varit medlem sedan 1986, då var jag på familjeläger med min dotter, det var på Sjöleden. Sedan dess har jag varit medlem och mer aktiv i perioder beroende på hur mitt liv i övrigt sett ut. Jag har suttit i styrelsen i några år.

Vad tror du att du kan tillföra i styrelsen? Det är svårt att svara på innan man vet hur styrelsen kommer se ut. Man agerar olika i olika konstellationer. Jag har suttit i många styrelser i mitt liv så jag har mycket erfarenhet. Jag är ju lärare och har jobbat med folkbildning, det gör att jag är van att jobba i grupp. Jag tror att jag kan se människors kompetens och ta vara på den.

Var vill du att Syskonbandet är om fem år? Jag hoppas att vi ska kunna fortsätta arbeta på ett sätt som passar för det samhälle vi har. Jag var en av dem som var väldigt upprörd när vi sålde Sjöleden, men vi fann oss tillrätta i det. Nu kanske det är dags för nya steg, jag tror inte vi ska vara rädda för förändring. En god sak som pandemin har fört med sig är det här med digitala lösningar, det skulle jag vilja utveckla. Jag önskar att man ska kunna delta både digitalt och på plats, beroende på vad man föredrar. Jag vill också lyfta frågan om att känna sig delaktig i sin hemförsamling som synskadad,

att inte bara få hjälp utan faktiskt få vara med.

Har du någon specifik hjärtefråga som du brinner för? Att få kontakt med kristna personer som är nya i Sverige. Det finns många som kommer från kulturer där det inte är accepterat att säga att man har en kristen tro.

Sture Lyreskog

Ålder: 66

Bor: Gävle

Församling:

Equmeniakyrkan

Intressen: Mycket tid går åt till arbete. Jag har engagerat mig en hel del i kyrkan, bland annat med Alphagrupper. Sedan en tid tillbaka är jag också med och arbetar för Goda nyheter, tidigare Gidioniterna. I övrigt tycker jag om att vara ute i naturen och att lyssna på musik.

Något som gör dig glad: Musik och kontakt med goda vänner.

Något som gör dig arg: Folk som utnyttjar sin makt på ett otillbörligt sätt.

Vad finns alltid i ditt kylskåp? Brieost.

Berätta om din relation till

Syskonbandet: Jag har läst tidningen sedan 90-talet, senare blev jag medlem. Jag har suttit i styrelsen minst fyra år och även deltagit i olika träffar, bland annat den nordiska konferensen. Jag sitter också i kapitalplaceringsgruppen.

Vad tror du att du kan tillföra i styrelsen? Jag är ju utbildad advokat så jag har kunskap om sådana saker. Min drivkraft är att jag har en längtan efter att förmedla kristen tro till synskadade.

Var vill du att Syskonbandet är om fem år? Vi har fler medlemmar och en ännu mer aktiv verksamhet när det gäller kontakt med andra synskadade. En del i vårt uppdrag är att vi ska tillgängliggöra kristen litteratur. Jag skulle gärna se träffar där vi får lära oss använda de resurser som finns, exempelvis bibelappar och att scanna de böcker man vill läsa. Jag tror det är framtiden. Jag önskar även att vi har ett betydligt större engagemang för våra systerföreningar i Afrika.

Har du någon specifik hjärtefråga som du brinner för? Alla de jag nämnde. Dessutom tycker jag det är viktigt att hjälpa människor trivas i sina hemförsamlingar.

Hjördis Lindström

Ålder: 66

Bor: Boden

Församling:

Johanneskyrkan, en församling i Equmeniakyrkan

Intressen: Lite av varje, jag gillar att läsa, lyssna på musik och vara ute och gå. Jag tycker även om att simma men det är svårt nu under pandemin.

Något som gör dig glad: Att jag ska få en ny ledarhund. Jag blir också glad av min familj.

Något som gör dig arg: När jag slår huvudet i köksskåpet.

Vad finns alltid i ditt kylskåp? Juice.

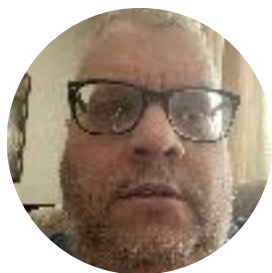
Berätta om din relation till Syskonbandet: Jag blev medlem runt år 2006. Det är en trevlig förening, jag har varit med på en del träffar.

Vad tror du att du kan tillföra i styrelsen? Alltid någonting hoppas jag.

Var vill du att Syskonbandet är om fem år? Jag vill att vi ska fortsätta med våra träffar. Jag tycker det är väldigt fint med digitala träffar så jag hoppas att den möjligheten ska finnas kvar. Om det är långt att åka eller krånglig resväg är det bra att kunna delta på distans.

Har du någon specifik hjärtefråga som du brinner för? Nej, inte direkt.

Michael Hellström

Ålder: 48

Bor: Kalix

Församling: Pingstkyrkan

Intressen: Sport, film och att lyssna på musik. Jag är även intresserad av släktforskning, jag har kommit till 1400-talet.

Något som gör dig glad: Att träffa människor, samtala och umgås.

Något som gör dig arg: Orättvisor och när någon får en plötslig och oväntad sjukdom.

Vad finns alltid i ditt kylskåp? Coca cola

Berätta om din relation till Syskonbandet: Jag har suttit i styrelsen i två år. Jag tror jag har varit medlem i sex eller sju år, åren går ju så fort. Jag är inte uppvuxen i ett kristet hem, jag kom till tro senare i livet. En vän som är med i Syskonbandet tyckte att jag också skulle komma med och det är jag glad för.

Vad tror du att du kan tillföra i styrelsen? Mitt lugn och min tro på att Syskonbandet är en bra förening som borde få leva vidare.

Var vill du att Syskonbandet är om fem år? Jag vill att det ska poppa upp fler lokalföreningar så man kan träffas lite oftare. Jag tänker att man kan börja med att göra en lista på i vilka län medlemmarna bor, vissa orter kanske har fler än man tror. Det vore roligt att i alla fall träffas en gång varannan månad lokalt.

Har du någon specifik hjärtefråga som du brinner för? Att fler synskadade ska hitta till Syskonbandet. Det finns många som har en tro men saknar en gemenskap. Jag pratar ofta om Syskonbandet när jag träffar synskadade i olika sammanhang.

Hälsning från styrelsen

Kära syskon i Kristus.

I skrivande stund är det Stilla veckan då det är tid att begrunda korsets mysterium. Det mysterium som vi tror på, och som bär oss genom svåra tider.

Styrelsen hade möte den 20 mars. Där behandlades många ärenden. Bland annat antogs förslaget till budget och verksamhetsplan för 2021-2022, vi behandlade även andra handlingar inför årsmötet. Årsmötet hålls, som du säkert redan vet, den 3 juli 2021.

Inför årsmötet ska du som är medlem rösta på de kandidater som du vill ska jobba i styrelsen. Du ska också bestämma om du tycker att föreningen ska finnas kvar eller ej. Valmaterialet kommer att skickas ut i två separata brev under maj månad. Varje brev innehåller information om hur du ska göra, samt de nödvändiga röstsedlarna.

Jag sänder er ett bibelord med denna hälsning, från Efesierbrevet 4:31-32: ”Lägg bort all bitterhet, häftighet och vrede, allt skrikande och förolämpningar och all annan ondska. Var i stället goda och barmhärtiga mot varandra och förlåt varandra, så som Gud i Kristus har förlåtit er.”

Hälsar Styrelsen genom
Anders Holmberg

Nordisk konferens 9–12 september 2021 i Sverige

Den 9 - 12 september har vi Nordisk konferens och det är Sverige som denna gång är värdland. Tillsammans

vistas vi på vackra västkustens Åh stiftsgård utanför Ljungskile och är med om ett fint varierat program. Ta denna chans att träffa nya och gamla vänner från våra systerföreningar i grannländerna!

Vi utgår fortfarande från att restriktionerna då är lättade så att alla som vill kommer kunna vara med men det kan kvarstå begränsningar i antal platser så vänta inte med din anmälan. Eventuellt kommer det vara möjligt att delta digitalt i delar av programmet. Om vi finner det nödvändigt kan hela konferensen styras om till att bli digital, men vår önskan och förhoppning är förstås att kunna mötas på Åh.

Tema: Min plats i kyrkan -
Möjligheter och svårigheter för mig som har en synnedsättning

Genom fyra spännande seminarier, som du får välja bland, hjälper vi varandra att se de möjligheter som synskadade har i kyrkan och den lokala församlingen. Genom bibelundervisning och tillbedjan kommer vi att höra de goda nyheterna om hur Jesus kommer till människor trots alla hinder. Vi gästas av sångerskan, inspiratören, simmerskan och fotkonstnären Lena-Maria Vendelius. Därutöver kommer program ledas av personer inom våra föreningar både från Sverige och de andra nordiska länderna.

Här följer fullständigt program
(preliminärt) för konferensen:

Torsdag 9 september

*Ca 16.30 Ankomst och
incheckning*

17.30 Middag

19.00 Öppningsmöte

21.00 Kvällsfika

Fredag 10 september

7.30-9.30 Frukost

9.30 Morgonbön

*10.00 Bibeltimme (Apg 8:26-39) -
Gud får människor att prata på
konstiga platser*

11.00 Seminarium

*A: Inspiration, när jag ska bidra i
församlingen*

*B: Kan teknik hjälpa när jag vill hitta
min väg in i gemenskapen?*

*C: Inspiration, när jag måste lyssna
och läsa*

D: Vilka rättigheter har jag?

12.30 Lunch

*14.00 Pilgrimsvandring /
Sinnesvandring*

15.00 Fika ute där vi är

17.30 Middag

19.00 Lena Maria - Sång och prat

21.00 Kvällsfika

Lördag 11 september

7.30-9.30 Frukost

9.30 Morgonbön

*10.00 Bibeltimme (Mark 2:1-12) -
När vi behöver hjälp för att komma till
Jesus*

11.00 Seminarium A - D

12.30 Lunch

14.00 Aktiviteter

*- Strand- och stadspromenad i
Uddevalla*

*- På havet med kanot eller SUP (stå-
upp-paddling)*

- Körsång

Träkyrkan på Åh Stiftsgård.

Foto: Daniel Strömberg

15.00 Fika ute där vi är

17.30 Middag

19.00 Seminarium A-D

20.00 Deltagarafton och kvällsfika

Söndag 12 september

7.30-9.30 Frukost

*10.00 Gudstjänst (Luk 15:1-10) -
Jesus söker tills han finner de
förlorade*

12.30 Lunch

Ca 14.00 Avfärd

*I samband med anmälan meddelar
du vilka seminarier du önskar delta i.*

Priser:

Vandrarhemsstandard tvåbäddsrum
1.250 kr/person

Hotellstandard tvåbäddsrum 1.550
kr/person (begränsat antal)

Enkelrumstillägg 600 kr

Hotellstandard innebär egen dusch
och toalett på rummet medan
vandrarhemsstandard har toalett och
dusch som delas med någon/några
andra men alla har handfat på
rummet. Detta mycket kraftigt
subventionerade pris gäller

betalande medlemmar i
Syskonbandet och inkluderar utöver
logi all mat och programinnehåll.

Resa & extrasubvention:

Gemensam buss erbjuds från Göteborgs centralstation kl. 15.00 på torsdagen och med ankomst på söndagen ca kl. 15.00. 200 kr för tur & retur Göteborg-Åh med denna buss. Syskonbandet erbjuder resesubvention för den del av din resa som överstiger 500 kr, med maximal subvention på 700 kr. Du har därtill vid behov möjlighet att ansöka om enskilt bidrag för deltagande i konferensen. Ansök senast 9 augusti (vid tidigare insänd ansökan kan du få tidigare svar).

Anmälan: Välkommen med din anmälan senast 9 juni till Tina på kansliet 08-641 30 95 tina@syskonbandet.se. Du är också alltid välkommen att höra av dig om du har frågor!

Kontakt med Västbengalen

Tänk om Syskonbandets pionjärer hade vetat om att våra kontakter med kristna synskadade och blinda en dag skulle sträcka sig över andra världsdelar. Med dessa tankar i mitt sinne ansluter jag mig till vår grupp av syskonbandare vars avsikt är att finna nya vänner. Dessa befinner sig i delstaten Västbengalen, i landet Indien, tillhörande den stora världsdelen Asien. Hit till Indien kom aposteln Tomas för att missionera och enligt kyrkans tradition blev han dödad år 72 e.Kr. när han bad inför ett kors i Chennai. Nu har jag kommit in i det digitala samtalsrummet och här är också Erik, Tina, Eva och Sofie. Vi är alla spända och nyfikna på hur det här ska gå, så ansluter våra vänner från blindskolan i Västbengalen. Vi kan nu höra ljudet

av trafiken, hur det tutas och auto rickshaw som är en slags motorcykeltaxi köra förbi. Även fåglars sång och cikadornas knarrande läten gick att urskilja i den stundtals knastriga uppkopplingen.

Man kan riktigt föreställa sig dofterna av kryddblandningar av chili, garam masala och curry som sprider sig på gatan. Så hör vi rektorn Raj säga "Hello" och samtalet kommer igång. Först så gav vi var och en en kort presentation av vilka vi var och vad vi gjorde. Så var det våra indiska vänners tur att berätta lite om sig själva. Raj började och berättade att han var rektor på den här blindskolan för barn. Han berättade också att skolan var grundad av den evangelisk-lutherska kyrkan. Han

berättade att i dagens Indien är det inte så lätt att vara kristen eftersom landet under den senaste tiden har styrts av det hindunationalistiska partiet BJP. Det innebär att många kristna råkar ut för våldshandlingar från militanta hinduer och därför krävs stor vishet i allt man gör. "Hittills har inget hänt blindskolan och ekonomiskt får vi internationellt stöd", berättar Raj.

I bakgrunden hör vi nu en annan man. Raj försvinner för att prata med någon och den äldre mannen presenterar sig som Chhetri. Det var inte så lätt att höra honom, sammanfattningsvis handlade det om att han var blind och var lärare på skolan. Han berättade om hur det var att vara blind i Indien, att det inte var lätt. Det berodde mycket på den människosyn som hinduismen implementerade i samhället. Så återkom Raj igen och vi fortsatte att prata med honom. Han berättade då att det var hans pappa som vi hade pratat med. Han såg verkligen upp till sin pappa som kämpat trots sina förutsättningar. Så samtalade vi om hur situationen var för blinda och synskadade i våra respektive länder.

Om hur det finns tillgång till hjälpmedel som genom skatten är finansierad i Sverige medan man i Indien behöver betala för t.ex. käppar vilket gör att de allra fattigaste familjerna inte alls har råd. Det finns dock organisationer som distribuerar hjälpmedel men det räcker inte till alla. För många föräldrar är tanken på att deras barn skulle kunna klara

sig själv en omöjlig tanke och därför anser man inte heller att deras barn kommer att ha nytta av att kunna läsa och skriva.

De kommer ju ändå bara att hamna som tiggare på gatan. Därför är det viktigaste att de lär sig bli bra tiggare och därmed kan överleva. Även fast Indiens ekonomi har gått framåt under den senaste tiden så råder en stor arbetslöshet och fattigdom som ger en grogrund för dessa negativa tankar om barnens framtid. Därtill är det inte lätt för dessa föräldrar att acceptera den situation som det innebär att få ett handikappat barn eftersom den dominerade religionen har en tro på karmalagen där den som föds med ett handikapp i detta livet har förtjänat det från dennes tidigare liv.

Men skolan gör allt för att sprida information om att det är viktigt för alla barn att kunna få gå i skolan vilket ger resultat. Skolan är ett internat där eleverna kan komma redan vid sex års ålder men oftast kommer de senare när de är runt 10-11 år beroende på det som tidigare nämnts.

Raj fick frågan om hur det kom sig att han hade valt den här vägen att arbeta med blinda och synskadade barn. Han svarade att det hela berodde på att han har en blind pappa och under hans uppväxt har han sett vilka svårigheter som det har inneburit att vara blind. Därför beslöt han att han skulle utbilda sig till lärare för att kunna hjälpa blinda barn. Vilket han sedan gjorde och då det behövdes en rektor för den här blindskolan fann man att han var lämplig.

Raj fortsätter vidare med att hela hans liv har förändrats genom den här vägen. Tack vare den så träffade han på en konferens i Europa sin fru och hon följde med honom till Indien för att också hon arbeta för de blinda.

Det är fantastiskt att se hur Gud öppnar vägar för den som lyssnar till hans röst och vill följa den. Stundtals var deras uppkoppling i Indien så dålig att det var svårt att höra vad som sades och ibland försvann de helt. Raj berättar om att skolan har berört hela hans familj, ”Ja, till och med min dotter har blivit intresserad och fått många vänner bland de blinda barnen.

Det gör att hon får en ökad förståelse och empati för funktionshindrade.” Någon frågar om hur det är med hjälpmedel, om vad som finns på skolan? Han säger att det finns talsynteser till datorer, lite inläst litteratur och böcker på punkt. Även några punktskrivmaskiner finns samt regletter.

Så det finns goda möjligheter för den som får chansen att gå i skolan till att lära sig läsa och skriva. Återigen så har uppkopplingen försvunnit och den här gången verkar det som om den inte kommer åter. Vi hade förvisso redan sagt hej då.

Det här var en kortfattad redogörelse för samtalet mellan representanter för Syskonbandet och en blindskola i Västbengalen. Med den vill vi väcka intresse för att vi genom dessa nya tekniker på ett lätt och smidigt sätt kan resa några varv kring vår tilltufsade planet som kallas jorden.

Att se hur vi som syskonband kan sträcka oss ut över hav och berg precis så som de första medlemmarna i vår anrika rörelse faktiskt gjorde över vårt avlånga land med glädjen att förmedla Guds ord och finna nya vänner. Låt oss bära med det i våra hjärtan när vi tillsammans med föreningen låter Andens vind fylla våra segel mot framtiden där Jesus väntar på oss.

Michael Liliequist

Gemenskapshelg för Syskonbandet med temat Lärjungen

Den 5-7 mars var vi ett gäng syskonbandare som samlades digitalt för gemenskap i olika programpunkter och temat var Lärjungen. Många av deltagarna var med på samtliga aktiviteter och andra valde en eller några.

Fredagskvällen startade med ett bibelsamtal om lärjungaskap med Börje Eggfors som ledare. Han höll ett bibelstudium som handlade om bland annat likheter och olikheter bland Jesu lärjungar när Jesus gick på jorden, även hur det kan se ut med det idag. Det talades om att det lätt kan bli mycket jämförelse och även avundsjuka mellan människor på grund av att vi lever på olika sätt. Det är också bra med olikheter och man kan få ut mycket av det. Efteråt fick alla som ville ställa frågor och diskutera om bibelstudiet. Det var intressant. Kvällen avslutades med bön.

På lördagsförmiddagen startade vi med en andakt som Gerd Hackberg höll i. Den handlade om att bygga sitt hus på berggrund och lyssna till Guds ord och handla efter den. På eftermiddagen ledde Erik Fröjmark ett bibelsamtal om ensamhet. Det var bibelstudium och diskussion om Jesu lärjungars ensamhet och ensamhet idag: både frivillig, när man känner att man behöver vara för sig själv, och ofrivillig, till exempel i dessa tider med virus när man inte kan träffa alla som man vill, eller ensamhet i form av att

det kan finnas personer som inte bryr sig om en. Men det kom också fram att Jesus är med oss i all form av ensamhet. Jag kände igen mig i en del som sas och det kändes bra att lyssna till detta.

På kvällen hade vi gemenskapsafton då vi samtalande med varandra och Lena Johansson hade hand om några lekar som vi kunde göra digitalt. Alla verkade leksugna och glada och det blev lyckat. Efter det avslutades kvällen med så kallad popcornbön, då var och en som ville fick be eller tacka för något som "poppade" upp i huvudet.

Söndagens förmiddag började med en gudstjänst. Tina Strömberg ledde gudstjänsten, Monica Söderberg ledde sången, jag läste en bibeltext och Ronny Gilderskår predikade utifrån gemenskapshelgens tema.

På eftermiddagen höll Sofia Thoresdotter i ett samtal om tröst i musik. Hon berättade om sitt jobb som musikterapeut och hur hon hjälper andra och även själv finner tröst i musik och sång. Det finns de som kommer till henne och bara vill att de lyssnar på musik tillsammans, andra sjunger och/eller spelar något instrument eller sitter ner tillsammans och pratar om musik och artister och låtar som de gillar och blir glada av.

Hela gemenskapshelgen avslutades med lite samtal och utvärdering om hur vi tyckte helgen hade varit. Alla verkade nöjda och glada över det de

hade varit med på och såg fram emot andra träffar med Syskonbandet. Vi hoppas på att få mötas fysiskt till gemenskapshelg snart.

Therese Petersson

Hur ska man berätta om påsken?

Så har vi fått fira påsk. Denna kristenhetens största högtid har jag länge firat med glädje, men för varje år som gått har berättelsen om påskundret känts mer och mer berörande. För det mest avgörande i den kristna tron är att Gud uppväckte Jesus från det döda. "Om Kristus inte har uppstått, ja då är vår förkunnelse tom, och tom är också er tro...." (1 Kor 15:14). "Gäller vår tro på Kristus bara detta livet då är vi de mest ömkansvärda bland människor" (1 Kor 15:19). Det skulle innebära att vi är kvar i våra synder, att vi har vittnat falskt och vår tro är meningslös. Men Paulus skriver i Romarbrevet 10:9: "För om du med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, ska du bli räddad"

Påskens budskap handlar om både kroppens och själens uppståndelse. Det handlar varken om att endast själen lever vidare i en andlig värld eller om reinkarnation där samma person kommer tillbaka fast i ny skepnad. Det är inte heller bara ett återuppväckande till samma liv och samma person. Så att man bara skjuter upp döden några år. Jesus åstadkom dramatiska mirakler när

han återuppväckte Lazarus, Jajros dotter och änkans son i Nain. Petrus uppväckte enligt Apg 10:9 Tavita i Joppe, och Paulus uppväckte en ung man i Troas som hette Eutychos. Alla dessa återkom och fick sina jordiska liv förlängda med några år men avled sedan som alla andra människor.

Jesus är den förstfödde från döden. Han uppstod odödlig (förhålligad). Han är den förste som kommer tillbaka från döden i denna nya existensform. Jesus har gjort slut på döden. Vår inbjudan är att få koppla samman våra liv med honom som har fört odödligheten fram i ljuset så att vi genom denna "existentiella uppgradering" kan få evigt liv. Det handlar om en nystart för mänskligheten och ett nytt sätt att vara människa på där döden inte längre sätter gränsen.

Men hur förklarar man för nutidens människor, utan ett kyrkligt arv och utan den historiska kunskap som väckelsen ändå hade att utgå från: att Gud har uppväckt Jesus och att vi, var och en, kan få del av uppståndelsen? Om Gud verkligen inte finns och om det övernaturliga inte existerar är det omöjligt att förstå att Jesus har uppstått från det döda. Uppståndelsen kan inte härledas ur något man kan ta från naturen. Ett sådant förhållningssätt låter sig inte bevisas. Om man däremot kan tänka sig möjligheten att Gud existerar, ja då är det också möjligt att Jesus har uppstått. Inget

kan bevisas fullständigt utan är bara mer eller mindre sannolikt.

Ateisten tror att Gud inte finns. Den kristne tror att Gud finns och agnostikern tror att man inte kan ha någon kunskap om huruvida Gud finns. Jag hör ibland människor som säger att ”ja, det har man ju hört sedan man var liten att Jesus har uppstått så det tror jag väl på”. Många kan bli fullständigt övertygade redan genom respekten för bibelns auktoritet som Guds ord, men kristen tro är också grundad i historiska händelser. Evangelierna är historiska dokument precis som andra historiska källor som bl.a. berättar om antiken. Våldigt många har forskat om Jesu död och uppståndelse, varav vissa har en ateistisk utgångspunkt. Man kan sammanfatta den historiska forskningens nuläge som att det råder enighet om att Jesus verkligen avrättades och var död när han lades i en grav. Både samtiden och forskningen har godtagit att graven faktiskt var tom på tredje dagen efter avrättningen och att ingen funnit kroppen. Knappast någon forskare hävdar heller längre att lärjungarna stulit kroppen. Det råder även enighet om att uppståndelsen predikades kort efter korsfästelsen och att både lärjungarna och många andra hänfört predikade och gav sina liv som martyrer. Den stora skiljelinjen mellan ateistiska forskare och forskare med kristen utgångspunkt går numera främst ut på att de förstnämnda menar att vittnesmålen om upplevelsen av att Jesus efter

begravningen visat sig för enskilda och olika grupper av människor endast är en hallucination, medan forskare med mer kristen utgångspunkt menar att det är verkliga historiska händelser.

Det har nog gjort intryck på mig och påverkat min upplevelse av påsken att man med så stor sannolikhet kan belägga Jesu uppståndelse som en verklig historisk händelse som inträffat år 33 eller 34. Vi har alla ett uppdrag att föra ut kunskapen om vårt hopp till andra. Då kan vi också förklara uppståndelsen som en historisk händelse som inträffat i tid och rum, lika sannolik som andra historiska händelser som alla tar för givet.

Sture Lyreskog

Boktips

Michael Liliequist tipsar:

När vi pratade med Michael Liliequist gled samtalet in på böcker. Michael passade på att tipsa om ett katolskt helgon som inspirerat honom mycket, nämligen Lilla Thérèse av Jesusbarnet, eller Thérèse av Lisieux som hon också kallas.

År 1873 föddes Thérèse Martin i Frankrike. Hon förlorade tidigt sin mor och växte upp med sin far och sina äldre systrar. När Thérèse var 14 år ville hon bli nunna i Karmeliterklostret men tilläts inte på grund av sin unga ålder. Hennes far tog då med henne på en resa till

Rom där påven höll audiens. Thérèse vädjade till påven om att få bli upptagen i klostret som femtonåring och kort därefter bifölls hennes önskan.

Som nunna fick hon namnet Lilla Thérèse av Jesusbarnet eller Thérèse av Lisieux. "Den lilla vägen" blev Thérèses sätt att närma sig teologin, att visa kärlek i det lilla istället för att sträva efter att utföra storartade hjältedåd. Hon dog i TBC endast 24 år gammal. Hon är skyddshelgon för florister, föräldralösa, AIDS-sjuka och missionärer. 1997 utnämndes Thérèse av Jesusbarnet till kyrkolärare, en av endast fyra kvinnor.

På Legimus finns flera böcker skrivna av Thérèse själv, bland annat om hennes liv och om sjukdomstiden innan hon lämnade jordelivet. Så här säger Michael om böckerna:

– Hon skriver om kärlekens väg och om att hitta glädje i lidandet. Hon är en fantastisk förebild och en stark kvinna.

Böcker i Legimus av Thérèse av Jesusbarnet:

- ◆ Min väg är förtröstan och kärlek
- ◆ Sista samtal
- ◆ Självtbiografiska skrifter

Dessutom har Gunnel Bornmalm skrivit en bok om Thérèse som heter "Vandra den lilla vägen med vår tids största helgon".

SYSKONBANDET - medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46 5tr, 116 65 Stockholm

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95

E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Jenny Näslund, ordförande

Redaktör: Isabelle Ulfsdotter

Grafisk formgivning: Joachim Kåhlman

Plusgiro: 3 64 49-7 Swish: 123 148 8220